

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 septembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Cătălin Scutelnic, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, de avocatul Anatoliei Vahnovan în numele inculpatului Lebedev Serghe și inculpatul Melnic Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014 și a sentinței Judecătoriei Strășeni din 06 octombrie 2014 în cauza penală în privința lui

Lebedev Serghei Alexandru, născut la 06 mai 1973, originar din or.Gorikii, F.Rusă, domiciliat în mun.Chișinău, str.Armenească 12, ap.11/A

și

Melnic Igor Mihail, născut la 20 aprilie 1976, originar și domiciliat în s.Mîndra, r-nul Călărași.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 02.04.2014 - 06.10.2014,
2. Instanța de apel: 04.11.2014 - 15.12.2014,
3. Instanța de recurs: 29.05.2015 - 15.09.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 06 octombrie 2014, au fost condamnați:

- **Lebedev Serghei** în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art.188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal la 8 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- **Melnic Igor** în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art.188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal la 9 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunând-se încasarea de la Lebedev Serghei și Melnic Igor în beneficiul lui Sofroni Chiril a prejudiciului material în sumă de 724,98 lei și a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, la 04 noiembrie 2013, aproximativ pe la ora 17.00-17.30, Melnic Igor împreună cu Lebedev Serghei, aflându-se în or.Strășeni, la intersecția străzilor Ion Creangă și Ion Soltîs, avînd intenția comiterii unui act de huliganism, după o înțelegere prealabilă și de comun acord, încălcînd grosolan ordinea publică, manifestînd o obraznicie deosebită și lipsă de respect față de societate, fără nici un motiv, într-un mod grosolan și demonstrativ, au inițiat un conflict cu Sofroni Chiril, în urma căruia i-au aplicat

acestuia mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale.

Tot ei, la aceeași dată, aflându-se în același loc și avînd scopul comiterii unui atac tîlhăresc, după o înțelegere prealabilă și de comun acord, l-au atacat pe Sofroni Chiril, aplicîndu-i mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale medii sub formă de fractura coastelor 8-10 pe dreapta, fractura coastei 10 pe stînga cu deplasare, edem excoriații pe față, și în mod deschis i-au sustras telefonul mobil de model „LG”, cu prețul de 700 lei, după care cu bunul sustras au părăsit locul infracțiunii, cauzându-i părții vătămate un prejudiciul material în sumă de 700 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri avocatul D.Hedea în numele inculpatului Ig.Melnic și avocatul A.Hotineanu în numele inculpatului S.Lebedev, care au solicitat:

- avocatul D.Hedea, casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului Ig.Melnic pe învinuirea adusă în baza art.188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, deoarece în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate; instanța eronat a calificat acțiunile inculpatului în baza acestei norme penale, deoarece partea acuzării nu a demonstrat scopul de cupiditate, că între inculpați ar fi fost o înțelegere prealabilă cu scop tîlhăresc, întru sustragerea telefonului mobil; instanța nu a dat apreciere obiectivă declarațiilor părții vătămate din care rezultă că în timpul aplicării loviturilor de către inculpați dînsul nu a fost amenințat și nu i s-au înaintat careva cerințe de predare a telefonului mobil; instanța nu a reținut că nu poate fie încadrată fapta în baza art.188 Cod penal, dacă scopul de sustragere a apărut la făptuitor deja după aplicarea violenței, iar aplicarea vătămarilor corporale părții vătămate a avut loc ca urmare a unei acostări verbale reciproce dintre acesta și inculpat, acțiune care a generat în bătaie, ca urmare a căreia telefonul mobil a fost luat în scopul împiedicării de a nu se chema ajutor; instanța neîntemeiat a admis parțial acțiunea civilă a părții vătămate, dispunînd încasarea de la inculpați a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei, care este unul exagerat, reieșind din faptul că partea vătămată a fost generatorul conflictului și inițial prin propria cerere a scris că careva pretenții de ordin material sau moral nu are, iar prejudiciul material nu este justificat prin probe ce ar dovedi suma încasată;

- avocatul A.Hotineanu, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare pe ambele capete de acuzare, invocînd că probele prezentate de partea acuzării nu demonstrează vina inculpatului S.Lebedev în săvîrșirea acestor infracțiuni, iar instanța incorect a pus la baza soluției de condamnare declarațiile părții vătămate, care urmau a fi apreciate critic, din motiv că acesta relatează diferit evenimentele din acea seară, și anume cu privire la persoanele care l-au agresat; declarațiile martorilor Gh.Pleşca, T.Sîrbu, O.Sclifos nu pot servi mijloc de probă, ce ar dovedi vina inculpatului S.Lebedev în comiterea infracțiunilor de tîlhărie sau huliganism agravant, iar probele scrise - raportul de expertiză medico-legală, descifrările de convorbiri, apelurile efectuate de pe telefonul sustras, indică doar asupra implicării lui Ig.Melnic în bătaie, fapt ce nu este negat de ultimul; instanța a lăsat fără apreciere declarațiile inculpatului S.Lebedev, care a relatat că nu a participat la comiterea atacului tîlhăresc și huliganismului, nu a inițiat careva conflicte cu Ch.Sofroni, nu l-a agresat și nu i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele, nu a participat la sustragerea telefonului, nu a folosit acest telefon, nu l-a păstrat și nu l-a posedat, astfel că nu a beneficiat sub nici o formă de însușirea lui, fapt ce rezultă și din declarațiile lui Ig.Melnic, care a indicat că telefonul părții vătămate l-a luat spontan, fără premeditate și fără înțelegere prealabilă cu S.Lebedev, și nu i-a comunicat ultimului despre telefonul însușit, nu i-a propus careva beneficii de pe urma comercializării sau folosirii acestuia; instanța neîntemeiat a dispus încasarea în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei, care este unul exagerat, deoarece nu a fost

demonstrat caracterul și gravitatea suferințelor psihice pe care le-a avut de suportat partea vătămată în urma pretinselor acțiuni comise în privința sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, au fost admise parțial apelurile avocaților în numele inculpaților, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Melnic Igor și Lebedev Serghei au fost achitați de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii. În rest, sentința a fost menținută.

Pentru pronunțarea hotărârii date, instanța de apel a constatat că de către organul de urmărire penală, Melnic Igor și Lebedev Serghei, sînt învinuiți de faptul că la 04 noiembrie 2013, aproximativ pe la ora 17.00-17.30, aflîndu-se în or.Strășeni, la intersecția străzilor Ion Creangă și Ion Soltis, avînd intenția comiterii unui act de huliganism, după o înțelegere prealabilă și de comun acord, încălcînd grosolan ordinea publică, manifestînd o obrăznicie deosebită și lipsa de respect față de societate, fără nici un motiv, într-un mod grosolan și demonstrativ, au inițiat un conflict cu Sofroni Chiril, în urma căruia i-au aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale.

Instanța de apel a reținut că, în urma verificării probelor administrate și cercetate de prima instanță, cît și de instanța de apel, care au fost apreciate prin prisma art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării acestora, și anume: declarațiile inculpaților, a părții vătămate Ch.Sofroni, a martorilor Gh.Pleșca, S.Ilieș, T.Sîrbu, O.Sclifos, M.Caminschi, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 04.11.2013, de ridicare, examinare și recunoaștere a obiectului din 24.02.2014 și 25.02.2014, a telefonului mobil, de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.02.2014, raportul de constatare medico-legală nr.19 din 02.02.2014, fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență din 04.11.2013, extras din foia de observație nr.6797 din 11.11.2013, descifrările convorbirilor telefonice și procesul-verbal de examinare a acestora din 20.02.2014, a conchis că acțiunile lui Ig.Melnic și S.Lebedev nu întrunesc elementele infracțiunii de huliganism, prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, deoarece din probele enumerate mai sus nu s-a confirmat faptul încălcării ordinii publice, manifestată prin elemente constitutive ale infracțiunii de huliganism, ci doar caracterul clar și direct al infracțiunii de tâlhărie, fiindcă nici partea vătămată și nici martorii audiați nu au declarat că inculpații s-ar fi adresat în adresa părții vătămate cu cuvinte necenzurate.

La fel, instanța de apel a indicat că, faptul că martorul Gh.Pleșca a auzit careva gălăgie unde se aflau inculpații și partea vătămată, nu poate fi considerat drept confirmare a elementului constitutiv al infracțiunii de huliganism, reieșind din faptul că ordinea publică înseamnă o totalitate de relații sociale, ce asigură o ambianță liniștită de convețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, care nu a fost admisă de către Ig.Melnic și S.Lebedev, acțiunile cărora au avut drept scop doar cauzarea vătămarilor corporale părții vătămate și atentarea la bunurile materiale ale acestuia.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, încălcarea grosolană a ordinii publice și manifestarea unei obrăznicii deosebite față de societate, presupune prin sine anumite acțiuni care ar atenta la valorile ocrotite de societate, sau careva acțiuni ce ar perturba ordinea publică, ceea ce în realitate nu s-a petrecut, acțiunea nemijlocită a avut loc doar în prezența a inculpaților și părții vătămate, astfel că învinuirea formulată în acest sens este una declarativă.

Reținînd probele administrate la caz, instanța de apel a conchis că inculpații nu au realizat latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, adică intenția, fiindcă de la bun început intenția lor nu era îndreptată spre a încălca grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, dar în urma înțelegerii prealabile, era precedată de aplicarea

violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei și nemijlocit sustragerea bunului părții vătămate, adică a telefonului mobil, astfel realizînd latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de tîlhărie, de care au fost găsiți vinoveți.

Referitor la motivele avocaților, care au solicitat achitarea inculpaților în baza art.188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe în partea dată este una legală și întemeiată, nefiind afectată de careva erori de fapt și de drept.

Instanța de apel a respins afirmațiile avocaților, precum că nu a fost demonstrată înțelegerea prealabilă dintre cei doi inculpați, avînd în vedere că acțiunile acestora au fost coordonate, după cum rezultă din declarațiile părții vătămate, care a declarat că în cabina buldozerului primul a urcat S.Lebedev, care a început să-i aplice lovituri în diferite regiuni ale corpului, ulterior în cabină a urcat Ig.Melnic, care i-a smuls telefonul din mîină, ambii inculpați continuînd să-i aplice lovituri, și ale martorului Gh.Pleşca, care a declarat că inițial a auzit gălăgie și a văzut trei persoane care se certau, ulterior doi din ei au început să-l lovească pe al treilea, astfel rezultă că între inculpați a existat înțelegerea prealabilă, aceasta a fost realizată prin acțiunea de fapt, și anume inculpatul S.Lebedev primul a început să-l lovească pe pătimit, după care întru atingerea scopului criminal a intervenit și inculpatul Ig.Melnic, acțiuni ce nu au fost negate nici de către inculpați.

Instanța de apel, a respins versiunea inculpaților, precum că Ig.Melnic ar fi sustras telefonul de la partea vătămată cu scopul de a-l împiedica să cheme în ajutor, considerînd că aceasta constituie însuși metoda folosită de inculpați pentru realizarea înțelegerii prealabile formulate dintre aceștia, fiind inventată în scop de apărare, fiindcă în cazul în care Ig.Melnic nu ar fi avut scopul sustragerii bunurilor părții vătămate, acțiunea nemijlocită nu s-ar fi consumat, adică ultimul ar fi restituit telefonul părții vătămate imediat după epuizarea conflictului, fapt ce nu a avut loc, telefonul sustras a fost ridicat ulterior de la martorul L.Parapir, ce se confirmă prin procesul-verbal de ridicare din 24.02.2014.

În concluzie, instanța de apel a considerat realizată infracțiunea de tîlhărie, imediat precedării acțiunii de vătămare corporală cauzată părții vătămate, fiindcă inițial a început un conflict verbal, care ulterior a degenerat în aplicarea de lovituri părții vătămate, după care inculpatul Ig.Melnic a sustras telefonul mobil, după care atît S.Lebedev cît și Ig.Melnic au continuat aplicarea loviturilor părții vătămate, cauzîndu-i vătămări corporale medii și sustrăgîndu-i bunurile acestuia, fiind realizată atît latura subiectivă cît și cea obiectivă a tîlhăriei, astfel că argumentele expuse de către apelanți în partea dezacordului cu condamnarea inculpaților pentru infracțiunea de tîlhărie, sînt lipsite de suport probatoriu de fapt și de drept.

Cît privește dezacordul apelanților cu acțiunea civilă, în partea prejudiciului moral dispus spre încasare în folosul părții vătămate de la inculpați, instanța de apel a reținut că acesta este unul echitabil, la care prima instanță a reieșit din circumstanțele constatate pe parcursul judecării cauzei, caracterul vătămarilor corporale suportate de către partea vătămată, de tratamentul pe care le-a avut de suportat, de toate necesitățile premergătoare examinării dosarului penal, cît și suferințele psihice suportate, luînd în considerație și posibilitățile reale materiale ale inculpaților.

Instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită inculpaților în baza art.188 alin.(2) Cod penal este una echitabilă, la care prima instanță a ținut cont de prevederilor art.61, 75-77 Cod penal, de principiile de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana acestora, că anterior Ig.Melnic a fost condamnat de trei ori pentru infracțiuni cu intenție, de circumstanțele cauzei, precum și de condițiile de viață ale acestora, astfel că pedeapsa stabilită sub formă de închisoare, în condițiile izolării lor de societate va duce la corijarea și reeducarea lor.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar procurorul, avocatul A.Vahnovan în numele inculpatului S.Lebedev și inculpatul Ig.Melnic, care au solicitat:

- procurorul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel dispunînd achitarea inculpaților pe învinuirea adusă în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, eronat a apreciat probele administrate de către acuzare, cît și situația de fapt în care au acționat inculpații; constatînd că inculpații, partea vătămată și martorii nu au declarat că Ig.Melnic și S.Lebedev s-ar fi adresat cu cuvinte obscene în adresa lui Ch.Sofroni și astfel nu a fost încălcată ordinea publică, ca unul din elementele constitutive ale componenței de infracțiune de huliganism, de rînd ce dispoziția art.287 Cod penal, presupune în toate formele ei - aplicarea violenței asupra persoanelor și nu condiționează în mod obligatoriu adresarea cuvintelor obscene în adresa victimei; instanța de apel incorect a conchis că de către inculpați nu a fost încălcată ordinea publică din considerentul că fapta a avut loc doar în prezența acestora și a părții vătămate, lăsînd fără apreciere dispozițiile art.131 lit.a) Cod penal, care explică ce înseamnă fapta comisă în loc public, cît și explicațiile din pct.3 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 19.06.2006 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, în care este expres indicat că acțiunile de huliganism se pot înfăptui și în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice, declarațiile martorului Gh.Pleşca, care a auzit cearta între trei persoane și a văzut cum doi din ei îl băteau pe al treilea; instanța de apel corect a reținut că încadrarea juridică a infracțiunii de huliganism depinde în mare parte de declarațiile părții vătămate, însă analizînd declarațiile părții vătămate care a confirmat că anterior dînsul nu-i cunoaștea pe inculpați și nu a avut careva relație cu ei și că a fost lovit de ambii inculpați, fără careva motiv, se constată că acțiunile inculpaților au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice, astfel fiind dovedit la caz obiectul juridic ce constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică; instanța de apel delimitînd acțiunile inculpaților și constatînd că acestea au avut drept scop doar cauzarea vătămarilor corporale părții vătămate și atentarea la bunurile materiale ale acestuia, nu a ținut cont de prevederile art.114 Cod penal, cît și de normele materiale, din care reiese că dacă în timpul comiterii actului de huliganism sînt sustrate bunuri și este dovedit scopul de cupiditate, sîntem în prezența unui concurs de infracțiuni, deoarece scopul de cupiditate excede componența infracțiunii de huliganism, astfel că intenția de a săvîrși huliganismul la inculpați s-a transformat în intenția de a săvîrși tîlhăria, ceea ce necesită calificare distinctă.

Reieșind din cele relatate, recurentul consideră că prima instanță corect a constatat dovedit faptul că infracțiunile incriminate de art.287 și 188 Cod penal au fost comise de către ambii inculpați, de comun acord și avînd un scop unic, pe cînd instanța de apel incorect a dispus achitarea lor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal;

- avocatul A.Vahnovan care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului S.Lebedev în baza art.188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece nu au fost administrate probe ce ar fi dovedit vinovăția lui la comiterea atacului tîlhăresc asupra părții vătămate cu scopul de a însuși careva avere din proprietatea ultimului; instanța a lăsat fără apreciere declarațiile părții vătămate, din care rezultă că inculpatul doar i-a aplicat careva lovituri, dar nu și faptul că i-ar fi sustras telefonul mobil; declarațiile părții vătămate referitor la sustragerea telefonului urmau a fi apreciate critic, din motiv că sînt contradictorii și că nici un martor din cei audiați nu a indicat la S.Lebedev, ca persoană ce ar fi participat la atacul tîlhăresc;

- inculpatul Ig.Melnic care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, deoarece atît prima instanță, cît și instanța de apel incorect au apreciat probele cauzei, din care motiv eronat au ajuns la concluzia că dînsul a avut intenția de a comite atacul tîlhăresc, pe cînd așa intenție nu a avut, telefonul a fost smuls din mîna părții vătămate nu cu scop de acaparare, dar cu scopul de

a nu-i permite să telefoneze și să cheme în ajutor, astfel că nu a avut nici o înțelegere prealabilă cu inculpatul S.Lebedev la comiterea atacului tâlhăresc, ori să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub limita prevăzută de sancțiunea normei penale de care a fost găsit vinovat, conform prevederilor art.79 Cod penal.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile declarate de avocatul A.Vahnovan în numele inculpatului S.Lebedev și a inculpatului Ig.Melnic urmează a fi respinse, ca inadmisibile, iar a procurorului urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind în drept să dea o nouă apreciere probelor din dosar.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și împrejurările în care s-a comis, dacă probele administrate în cauză corect au fost apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și dacă hotărîrea adoptată conține răspuns la toate motivele invocate.

După cum s-a menționat mai sus, prima instanță, cercetînd și apreciind în ansamblu probele administrate în cauză, a conchis că vinovăția inculpaților Melnic Igor și Lebedev Serghei este dovedită, încadrînd acțiunile acestora în prevederile art.287 alin.(2) lit.b) și 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal.

Instanța de apel, concluzionînd că intenția inculpaților nu a fost îndreptată spre a încălca grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, adică nu a fost realizată latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, dar în urma înțelegerii prealabile, intenția lor era precedată de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei și nemijlocit sustragerea bunului părții vătămate, adică a telefonului mobil, semnele laturii obiective și subiective a infracțiunii de tâlhărie, a considerat că acțiunile inculpaților corect urmează a fi încadrate doar în baza art.188 alin.(2) b), f) Cod penal, din care motiv a casat parțial sentința primei instanțe privind condamnarea lui Ig.Melnic și S.Lebedev în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, pronunțînd în această parte o hotărîre de achitare, pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii date.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel la capitolul achitării inculpaților în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de achitare a lui Ig.Melnic și S.Lebedev pentru infracțiunea de huliganism din următoarele considerente.

Prima instanță verificînd și cercetînd probele prezentate de partea acuzării, și anume:

- declarațiile părții vătămate Ch.Sofroni, care a relatat că după ce a terminat lucrul, dorind să se îmbrace în haine calde, s-a urcat în cabina greiderului, iar din urma lui s-a urcat și S.Lebedev, care a început să-i aplice lovituri în față și cap, ulterior în cabină a urcat și Ig.Melnic, care i-a smuls telefonul din mîină, după care ambii au continuat să-i aplice lovituri. Dorind să scape de aceștia a deschis ușa din partea dreaptă a greiderului și a coborît jos, însă inculpații l-au dat jos, continuînd să-i aplice lovituri cu picioarele, de la care și-a pierdut cunoștința, revenindu-și abia la spital;

- declarațiile martorului Gh.Pleşca, care a explicat că, la 04.11.2013, pe la ora 17.30, îndreptându-se spre serviciu, peste râpa din apropiere se auzea gălăgie, uitându-se în direcția dată a văzut siluetele la trei bărbați care se certau, doi dintre care au început să-l bată pe al treilea, care le-a spus ca să urce în tractor, ce a avut loc mai departe nu a văzut, deoarece se grăbea la serviciu;

- declarațiile martorului S.Ilieș, care a declarat că, la 04.11.2013, ora 17.00, s-au finisat lucrările de drum din or.Strășeni, la care au lucrat de vreo 4-3 zile și Ig.Melnic cu S.Lebedev. La sfârșitul lucrului el l-a informat pe Ch.Sofroni că după ce inculpații își schimbă hainele să plece acasă. Pe drum spre Chișinău a fost telefonat de cineva din inculpați, comunicându-i că i-au tras câteva palme lui Ch.Sofroni, ulterior a fost telefonat de paznic, care i-a comunicat că Ch.Sofroni a fost bătut și luat de ambulanță;

- declarațiile martorului T.Sîrbu, care a relatat că mergînd spre casă pe str.I.Creangă, a observat un bărbat rezemat de roata unui camion, care era însîngerat, dînsa de pe telefonul său mobil a chemat ambulanța;

- declarațiile martorului O.Sclifos, care a explicat că în anul 2013 a procurat de la Ig.Melnic un telefon mobil, de ce model precis nu cunoaște, deoarece telefonul se deconecta de sine stătător, s-a adresat repetat la Ig.Melnic, care i l-a schimbat pe alt telefon de model „Nokia”;

- declarațiile martorului M.Caminschi, care a lămurit că la 04.11.2013, pe la ora 17.30, l-a telefonat pe concubinul său S.Lebedev să vadă dacă s-a pornit spre casă, însă acesta i-a comunicat că doi băieți s-au luat l-a bătut. Cînd acesta a venit acasă i-a povestit că între tractorist, care nu i-a permis lui Ig.Melnic să ia hainele din tractor, s-a iscat o ceartă și că tractoristul s-a adresat cu cuvinte necenzurate în adresa acestuia;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică unde a fost comisă infracțiunea din 04.11.2014;

- raportul de constatare medico-legală nr.2662 din 30.11.2013 și raportul de expertiză medico-legală nr.19 din 07.02.2014, din care rezultă că lui Ch.Sofroni i-au fost cauzate vătămări corporale medii;

- fișa de solicitare a asistenței medicale urgență din 04.11.2013, prin care se confirmă că Ch.Sofroni a fost internat de către echipa de urgență la spitalul din or.Strășeni, care au indicat că pacientul a fost găsit în stradă bătut, acuză dureri lombare, în cutia toracică, dispune cefalee, hemoragia feței, capului;

- extras din foia de observație nr.6797 din 11.11.2013, din care rezultă că în perioada cuprinsă din 04.11.2013-11.11.2013, Ch.Sofroni a fost internat în spital cu diagnosticul traumatism asociat, TCCÎ, comotie cerebrală, fractura coastelor VIII-X pe dreapta și fractura coastei X pe stînga;

- procesul-verbal de ridicare și examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice, din care rezultă că telefonul mobil cu numărul de imei 35506903118311 sustras de la Ch.Sofroni, ulterior a fost folosit cu cartela SIM nr.069549796 de către concubina inculpatului Ig.Melnic;

- procesul-verbal de ridicare a obiectului, prin care se confirmă că telefonul mobil de model „LG” a fost ridicat de la L.Parapir;

- procesul-verbal de recunoaștere a obiectului, de unde reiese că partea vătămată Ch.Sofroni a recunoscut telefonul mobil de model „LG” ce i-a fost sustras.

Astfel, toate probele sînt pertinente, concludente și veridice, se completează unele pe altele, iar în ansamblu coroborează între ele, nu trezesc nici o îndoială și în cumul cu toate circumstanțele cauzei dovedesc vinovăția lui Ig.Lebedev și Ig.Melnic în săvîrșirea *huliganismului*, adică acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvîrșită de două persoane și, respectiv de *tîhărie*, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în

scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătatea persoanei, comisă de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cuprinse de art.287 alin.(2) lit.b) și 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal.

Ținând seama de cele menționate mai sus, Colegiul penal consideră incorectă concluzia instanței de apel că în acțiunile inculpaților lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de huliganism, adică că prin acțiunile sale inculpații nu ar fi încălcat ordinea publică și ar fi manifestat o obrăznicie deosebită față de societate, ci doar săvârșirea infracțiunii de tâlhărie.

La acest capitol, Colegiul atestă că, delimitarea infracțiunii de huliganism, care presupune că bunurile au fost luate ilegal și gratuit din motive huliganice și nu pentru a le trece în stăpînirea definitivă a făptuitorului (fără scop de a le acapara), calificarea se face doar conform art.287 Cod penal, deoarece lipsește scopul de cupiditate. Însă, dacă în timpul comiterii actului de huliganism făptuitorul a urmărit scopul egoist de acaparare, calificarea urmează a fi făcută conform regulilor stabilite la art.114 Cod penal – în baza art.287 și 188 Cod penal, deoarece scopul de cupiditate excende componența infracțiunii de huliganism, fiind în prezența unui concurs de infracțiuni, *infracțiunea de huliganism și infracțiunea săvârșită prin tâlhărie, deci două infracțiuni ce necesită calificare separată, distinctă.*

Prin urmare, reieșind din declarațiile descrise mai sus ale părții vătămate, ale martorilor, probele scrise, cât și din însăși declarațiile inculpaților, care au indicat că între dînșii și Ch.Sofroni s-a iscat o ceartă, care a generat în bătaie, după care a fost sustras telefonul părții vătămate, ulterior ambii inculpați continuînd să-i aplice lovituri părții vătămate cu picioarele în regiunea corpului, cauzîndu-i vătămări corporale medii, demonstrează acțiunile huliganice ale inculpaților, care încalcă ordinea publică, printr-o obrăznicie deosebită, însoțite de aplicarea violenței, și intenția acestora de a comite actul tâlhăresc.

S-a constatat că Ig.Melnic a sustras telefonul de la partea vătămată în timpul cînd acesta era lovit de către S.Lebedev, adică pînă la aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea părții vătămate, fapt ce denotă prezența intenției de sustragere pînă la comiterea atacului tâlhăresc, de unde rezultă că atacul a fost comis în vederea realizării pînă la capăt a intenției lor de sustragere.

Potrivit art.44 Cod penal, infracțiunea se consideră săvârșită cu participație simplă dacă la săvârșirea ei au participat în comun, în calitate de coautori, două sau mai multe persoane, fiecare realizînd latura obiectivă a infracțiunii.

Astfel, reieșind din probele sus menționate, Colegiul penal constată că, inculpatul Ig.Melnic de comun acord și împreună cu S.Lebedev, au acționat cu intenție unică, atît la comiterea infracțiunii de huliganism, cât și la atacul tâlhăresc.

Tot în sensul celor reținute, Colegiul penal consideră greșită concluzia instanței de apel, precum că inculpații nu au admis încălcarea grosolană a ordinei publice și manifestarea unei obrăznicii față de societate, motivînd că atît partea vătămată, cât și martorii nu au confirmat faptul că inculpații s-ar fi adresat în adresa lui Ch.Sofroni cu cuvinte necenzurate și că acțiunea s-a petrecut doar în prezența a trei persoane.

În sensul dat, Colegiul ține să menționeze că, într-adevăr latura obiectivă a infracțiunii de huliganism constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică (săvârșită în public), acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, dar comiterea infracțiunii într-un loc public nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni, obligatoriu este modul public, adică actele huliganice urmează a fi săvârșite în prezența unor persoane, ori rezultatul actelor huliganice devin inevitabil cunoscute altor persoane.

Conform art.131 lit.a) Cod penal, fapta se consideră săvârșită în public și atunci cînd este comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului,

chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Astfel, la caz, nu se poate deduce că infracțiunea săvârșită de inculpați nu a fost comisă *in loc public*, de rînd ce acțiunile lor huliganice au avut loc la intersecția străzilor I.Creangă și I.Soltis, care este un loc public, și care au fost auzite și văzute de către martorul Gh.Pleşca. Mai mult, acționînd în stradă – loc accesibil publicului, inculpații își dădeau seama că fapta lor poate ajunge la cunoștința altor persoane.

La fel, prin *obraznicie deosebită* se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, adică violență soldată fie cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scrută durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă. În speță, s-a constatat că pînă a fi sustras bunul părții vătămate, Ig.Melnic și S.Lebedev au aplicat față de Ch.Sofroni acte de violență, manifestate prin aplicarea loviturilor, care nu condiționează în mod obligatoriu adresarea cuvintelor obscene în adresa victimei, într-un final un conflict ce a avut loc în public, la care nu s-a ținut cont de opinia și atitudinea celor din jur.

În concluzie, Colegiul penal consideră incorectă concluzia instanței de apel, precum că acțiunile inculpaților au avut drept scop doar cauzarea vătămarilor corporale părții vătămate și atentarea la bunurile materiale ale acestuia, deoarece, cumulul de probe menționate mai sus, care au constituit obiectul cercetării judecătorești, dovedesc incontestabil vina ambilor inculpați în săvârșirea atît a atacului tîlhăresc, cît și a infracțiunii de huliganism.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră că, prima instanță, a dat o apreciere și încadrare juridică corectă faptelor săvârșite de către Ig.Melnic și S.Lebedev, just calificînd acțiunile acestora în baza art.287 alin.(2) lit.b) și 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, măsura de pedeapsă fiindu-le stabilită în limitele sancțiunii normelor penale în baza cărora au fost declarați vinovați, cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana vinovaților, de consecințele survenite, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, iar apelurile avocaților în numele inculpaților greșit au fost admise.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs, admite recursul, casează, parțial sau total hotărîrea atacată, cu menținerea hotărîrii primei instanțe, cînd apelul a fost greșit admis.

Temeiurile invocate în recurs de avocatul A.Vahnovan în numele inculpatului S.Lebedev, precum că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de tîlhărie, deoarece dînsul nu a avut nici o înțelegere prealabilă cu Ig.Melnic de a-l ataca pe Ch.Sofroni pentru a-l deposeda de avere, nu a sustras telefonul și nu a tras nici un folos de pe urma realizării acestuia, nu pot fi reținute, deoarece inculpatul S.Lebedev în coautorat cu Ig.Melnic a participat la sustragerea bunului părții vătămate, unde dînsul a aplicat violență față de partea vătămată, după care a fost realizată sustragerea bunului acestuia de către Ig.Melnic. Sustragerea se consideră săvârșită de două persoane, atît în cazul participației simple, cît și în cazul acelei participații complexe, care presupune realizarea laturii obiective a sustragerii de doi sau mai mulți autori, astfel că existența sau lipsa înțelegerii prealabile între coautori nu are nici un impact asupra calificării faptei de tîlhărie săvârșită de două sau mai multe persoane, acest fapt se ia în considerație la individualizarea pedepsei, iar faptul că nu S.Lebedev a sustras telefonul și nu a tras nici un folos, la fel nu poate fi reținut, fiindcă inculpatul a întreprins acțiuni cu caracter agresiv tocmai în vederea atingerii acestui scop, împreună cu Ig.Melnic.

Afirmațiile inculpatului Ig.Melnic, precum că în acțiunile lui lipsește latura subiectivă a infracțiunii de tîlhărie, deoarece dînsul a smuls din mîna părții vătămate telefonul nu cu intenția de a-l sustrage, dar cu scopul de a nu-i permite să sune și să cheme în ajutor, la fel nu pot fi reținute, de rînd ce din probele administrate rezultă că acesta a acționat intenționat cu scopul

însușirii bunului părții vătămate, în caz contrar dînsul ar fi întors bunul părții vătămate și nu l-ar fi realizat lui O.Sclifos, care din motive tehnice i l-a restituit înapoi, iar ulterior să fie folosit de către L.Parapir, de la care a și fost ridicat, fapt confirmat prin procesul-verbal de ridicare din 24.02.2014.

Colegiul penal constată că sentința în privința lui Ig.Melnic și S.Lebedev privind condamnarea lor pentru săvîrșirea infracțiunilor imputate este legală și întemeiată, motiv pentru care se apreciază că apelurile avocaților în numele acestora au fost greșit admise și, astfel, decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu menținerea sentinței primei instanțe.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.(1), pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul Vahnovan Anatolii în numele inculpatului Lebedev Serghei și de inculpatul Melnic Igor.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014 în cauza penală în privința lui Melnic Igor și Lebedev Serghei, cu menținerea sentinței Judecătoriei Strășeni din 06 octombrie 2014.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 06 octombrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun